

पद चालीसको लुकेको इतिहास - संख्या तीस

इजकिएल सङ्ख्या एघार वटा

Jeff Pippenger

2026-09-02

इजकिएलको पुस्तकमा यरूशलेमको 'घेराबन्दी' नै त्यो 'चिन्ह' हो, जुन परीक्षाद्वारा हाम्रो अनन्त भाग्यको निर्णय गरिनेछ, किनकि यसले पशुको प्रतिमाको निर्माणलाई चिन्हित गर्दछ।

“परमप्रभुले मलाई स्पष्ट रूपमा देखाउनुभएको छ कि अनुग्रहको समय समाप्त हुनु अघि नै त्यस पशुको प्रतिमा स्थापना गरिनेछ; किनकि यही परमेश्वरका जनहरूका लागि महान् परीक्षा हुनेछ, जसद्वारा तिनीहरूको अनन्त नियति निर्धारित गरिनेछ। ...”

“परमेश्वरका जनहरूले छाप लगाइनुभन्दा अघि उनीहरूले पार गर्ने पर्ने परीक्षा यही हो। जसले उहाँको व्यवस्था पालन गरेर र जाली विश्रामदिन स्वीकार गर्न इन्कार गरेर परमेश्वरप्रति आफ्नो निष्ठा प्रमाणित गरेका छन्, तिनीहरू प्रभु परमेश्वर यहीवाको ध्वजामुनि उभिनेछन्, र जीवित परमेश्वरको छाप प्राप्त गर्नेछन्। जसले स्वर्गीय उत्पत्तिको सत्य त्यागेर आइतबारको विश्रामदिन स्वीकार गर्छन्, तिनीहरूले पशुको छाप प्राप्त गर्नेछन्।”

Manuscript Releases, volume 15, 15.

सेस्टियसको 'चिन्ह' देखेर यरूशलेमबाट भागेका ख्रीष्टियनहरूले त्यसो यसकारण गरे कि उनीहरूलाई पहिल्यै चेतावनी दिइएको थियो र चिन्ह आइपुगेको बेला उनीहरूले त्यसलाई चिने। पशुको प्रतिमाको गठनलाई चिन्नु भनेको आइतबारको व्यवस्था तर्फ लैजाने “घटनाहरू,” “तयारीहरू,” र “चालहरू” लाई चिन्नु हो। 'चिन्ह' निर्माण गर्ने भविष्यवाणीसम्बन्धी तत्त्वहरूलाई चिन्ह प्रकट हुनु अघि नै बुझिएको हुनुपर्छ। सेस्टियसले घेराबन्दी आरम्भ गर्दा चिन्ह के थियो भनेर सिक्नका लागि ढिलो भइसकेको थियो।

“तयारीहरू पहिले नै अगाडि बढिरहेका छन्, र त्यस्ता गतिविधिहरू सञ्चालनमा छन्, जसको परिणामस्वरूप पशुको प्रतिमा बनाइनेछ। पृथ्वीको इतिहासमा यस्ता घटनाहरू घटाइनेछन्, जसले यी अन्तिम दिनहरूको निम्ति भविष्यवाणीका पूर्वकथनहरूलाई पूरा गर्नेछन्।” Review and Herald, April 23, 1889.

तयारीहरू, चालहरू र घटनाहरू

“तयारीहरू,” “चालहरू” र “घटनाहरू” परीक्षाअघि नै चिन्न सकिनुपर्छ।

“परमेश्वरले भविष्यसूचक इतिहासमा अतीतमा पूरा हुने भनी निर्दिष्ट गर्नुभएको सबै कुरा पूरा भइसकेको छ, र जे अझै आउन बाँकी छ, त्यो पनि आफ्नो क्रमअनुसार पूरा हुनेछ। परमेश्वरका अगमवक्ता दानियल आफ्नो स्थानमा उभिएका छन्। यूहन्ना आफ्नो स्थानमा उभिएका छन्। प्रकाशको पुस्तकमा यहूदाको कुलका सिंहले भविष्यवाणीका विद्यार्थीहरूका निम्ति दानियलको पुस्तक खोलेदिनुभएको छ, र यसरी दानियल आफ्नो स्थानमा उभिएका छन्। उनले आफ्नो साक्ष्य दिन्छन्—त्यो, जुन प्रभुले महान् र गम्भीर घटनाहरूको दर्शनमा उनलाई प्रकट गर्नुभयो, ती घटनाहरू जसको पूरा हुने अवस्थाको ठीक देहलीमा उभिएका हामीले अवश्य जान्नुपर्छ।”

“इतिहास र भविष्यवाणीमा परमेश्वरको वचनले सत्य र त्रुटिबीचको दीर्घकालसम्म निरन्तर चलिरहने द्वन्द्वलाई चित्रित गर्दछ। त्यो द्वन्द्व अझै पनि जारी छ। जे कुराहरू भइसकेका छन्, तिनको पुनरावृत्ति हुनेछ।” Selected Messages, book 2, 109.

जब हामी तिनीहरूको परिपूर्तिको ठीक देहलीमा उभिएका छौं, तब ती “महान् र गम्भीर घटनाहरू” हामीले “जान्नै पर्छ।” देहलीले ती घटनाहरूको परिपूर्तिभन्दा पहिले नै तिनलाई बुझ्नुपर्ने हाम्रो आवश्यकतालाई सूचित गर्दछ।

“तर भविष्यवाणीको लेखनीले कोरेका कठोर रेखाहरूले यस शान्त दृश्यमा परिवर्तन प्रकट गर्छन्। पाठाको जस्ता सीङ्गहरू भएको पशुले अजिङ्गरको स्वरमा बोल्छ, र ‘आफ्नो सामुन्नेको पहिलो पशुको सबै शक्ति चलाउँछ।’ मूर्तिपूजा र पापसत्ताद्वारा प्रकट गरिएको सतावटको आत्मा फेरि प्रकट हुनेवाला छ। भविष्यवाणीले घोषणा गर्छ कि यस शक्तिले ‘पृथ्वीमा बस्नेहरूलाई पशुको प्रतिमा बनाउनु भनी’ भन्नेछ। [प्रकाश 13:14.] यो प्रतिमा पहिलो अथवा चितुवाजस्तो पशुको निम्ति बनाइन्छ, जुन तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशमा प्रस्तुत गरिएको हो। यस पहिलो पशुद्वारा नागरिक शक्तिले सुशोभित, असहमत हुने सबैलाई दण्ड दिन सक्ने अधिकार भएको एक धार्मिक निकाय, अर्थात् रोमी मण्डली, प्रतिनिधित्व गरिएको छ। पशुको प्रतिमाले त्यही प्रकारको शक्तिले सुशोभित अर्को धार्मिक निकायलाई जनाउँछ। यस प्रतिमाको निर्माण त्यही पशुको काम हो जसको शान्तिपूर्ण उदय र मृदु दाबीहरूले त्यसलाई संयुक्त राज्य अमेरिकाको अत्यन्तै उल्लेखनीय प्रतीक बनाउँछन्। यहीँ पापसत्ताको प्रतिमा पाइन्छ। जब हाम्रो देशका मण्डलीहरूले आफूहरूमा समानरूपमा मानिने विश्वासका विषयहरूमा एकजुट भई, आफ्ना आदेशहरू लागू गराउन र आफ्ना संस्थाहरूलाई समर्थन गराउन राज्यलाई प्रभाव पार्नेछन्, तब प्रोटेस्टेन्ट अमेरिकाले रोमी पदानुक्रमको प्रतिमा निर्माण गरेको हुनेछ। त्यसपछि साँचो मण्डलीमाथि सतावट हुनेछ, जसरी परमेश्वरका प्राचीन जनहरूमाथि भएको थियो। प्रायः हरेक शताब्दीले मण्डली र राज्यका अधिकारहरूको रक्षा गर्ने निहुँमा परमेश्वरको सेवा गरिरहेको दाबी अन्तर्गत संकीर्णताले र द्वेषले के गर्न सक्छन् भन्ने उदाहरणहरू प्रदान गर्छ। सांसारिक शक्तिहरूसँग गठबन्धन गरेर रोमका पाइलाहरू पछ्याएका प्रोटेस्टेन्ट मण्डलीहरूले विवेकको स्वतन्त्रतालाई सीमित गर्ने त्यस्तै इच्छा प्रकट गरेका छन्। सत्रौँ शताब्दीमा हजारौँ असहमत मन्त्रीहरू इङ्गल्यान्डको मण्डलीको शासनअन्तर्गत पीडित भए। धर्मनिरपेक्ष सरकारहरूका तर्फबाट धार्मिक पक्षपात गरिँदा सतावट सधैं पछ्याउँछ।” Spirit of Prophecy, volume 4, 277.

पशुको प्रतिमाको गठन पहिले संयुक्त राज्य अमेरिकामा सम्पन्न हुन्छ, र त्यसपछि संसारमा।

“संयुक्त राज्य अमेरिकाको उदाहरण विदेशी राष्ट्रहरूले पछ्याउनेछन्। यद्यपि उसैले अग्रसरता लिन्छ, तथापि यही संकट संसारका सबै भागहरूमा रहेका हाम्रा मानिसहरूमाथि आउनेछ।” Testimonies, volume 6, 395.

३१३ मा भएको मिलानको आदेशले गठनको आरम्भलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, र यसले सातौँ-दिनका एड्भेन्टिस्टहरूका लागि बन्द ढोकालाई पनि चिन्हित गर्छ। पश्चिमका कन्स्टान्टिन र पूर्वका लाइसिनियसले उक्त आदेशसँग एउटा सन्धि-विवाह जोडिदिए, जब कन्स्टान्टिनले दानियेल अध्याय ११ को भविष्यसूचक इतिहासभिन्न रहेका छवटा सन्धि-विवाहको भविष्यसूचक रेखामा प्रतिनिधित्व गरिएको चौथो सन्धि-विवाहमा आफ्नी सौतेनी बहिनी कन्स्टान्तियालाई लाइसिनियसलाई दिए। पहिलो दुई उत्तर र दक्षिणबीचका युद्धहरूसँग सम्बन्धित थिए, त्यसपछिका दुई पूर्व र पश्चिमबीचका गृहयुद्धहरू थिए, र अन्तिम दुई पोपीय मण्डलीय शक्ति र राज्यशक्तिका प्रतीकात्मक विवाहहरू हुन्।

ईसा पूर्व करिब २५२ तिर एन्टिओकस द्वितीय थिओसले प्टोलमी द्वितीयकी पुत्री प्टोलेमिक राजकुमारी बेरेनिससँग विवाह गर्नका लागि आफ्नी पत्नी लाओडिसे प्रथमलाई परित्याग गरे। सेल्युसिड साम्राज्यका सन्धि-विवाहहरू उत्तरका राजा र दक्षिणका राजाबीच सम्पन्न भएका थिए; जबकि ३१३ को सन्धि-विवाह पूर्वका सम्राट् र पश्चिमका सम्राट्बीच भएको थियो।

इ.पू. २५२ मा भएको एन्टिओकस द्वितीय थिओसको सन्धि-विवाहले सेल्युसिड साम्राज्यको त्यस इतिहासको आरम्भलाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो, जसले दानियेल अध्याय ११ का पद १० देखि १६ सम्ममा प्रतिनिधित्व गरिएको इतिहासमा साम्राज्यको रूपमा आफ्नो निष्कर्षमा पुग्यो। सेल्युसिड साम्राज्यको अन्तिम इतिहासमा अर्को एउटा सन्धि-विवाह एन्टिओकस तृतीय द ग्रेटद्वारा सम्पन्न गरियो, जब उनले आफ्नी छोरी क्लियोपात्रा प्रथम साइरा—(भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासकी एकदम पहिलो क्लियोपात्रा)—लाई इ.पू. १९३ मा टोलमी पाँचौँलाई दिए। त्यस समय टोलमी पाँचौँ करिब १६ वर्षका थिए र क्लियोपात्रा प्रथम साइरा करिब १० वर्षकी थिइन्। तिनीहरूको विवाह पाँचौँ सिरियाली युद्धपछि भएको एक कूटनीतिक समझौता थियो। दानियेल अध्याय ११ मा उत्तरका राजा र

दक्षिणका राजाबीचको अल्फा सन्धि-विवाहले दोस्रो सिरियाली युद्धको अन्त्यलाई चिह्नित गरेको थियो।

भविष्यवाणीमूलक इतिहासकी अन्तिम क्लियोपात्राले पहिले जुलियस कैसरसँग र त्यसपछि मार्क एन्टनीसँग सम्बन्ध राखिन्। ईसा पूर्व ४४ मा जुलियस कैसरको हत्या भएपछि ईसा पूर्व ४३ मा दोस्रो त्रिमूर्विरत गठन गरियो। तीन जना पुरुषले त्यो त्रिमूर्विरत गठन गरेका थिए, र ती तीनमध्ये एक, मार्कस लेपिडसलाई, अक्टाभियनले त्यस त्रिपक्षीय सङ्घबाट हटाउन बाध्य पारेपछि, पूर्वका मार्क एन्टनी र पश्चिमका अक्टाभियनबीच सत्ता-संघर्ष आरम्भ भयो। ईसा पूर्व ४० मा ब्रुन्डिसियममा यी दुई पूर्वी र पश्चिमी प्रतिद्वन्द्वीहरूबीच एक सन्धि सम्पन्न भयो। उक्त सन्धिमा अक्टाभियनकी बहिनी अक्टाभिया र मार्क एन्टनीबीचको विवाह पनि समावेश थियो। त्यो सन्धि र त्यससँग सम्बन्धित विवाह स्थिर रहन सकेन, र क्लियोपात्रासँग मार्क एन्टनीको सम्बन्ध स्थापित भएपछि उनले ईसा पूर्व ३२ मा अक्टाभियासँग सम्बन्धविच्छेद गरे। ईसा पूर्व ३१ मा एक्टियमको युद्धमा पूर्व र पश्चिमका साम्राज्यहरू एकै शक्तिमा एकीकृत भए, र त्यसपछि अक्टाभियन अगस्टस कैसर बने, जो रोमी महिमा र शक्तिको उच्चतम शिखरको प्रतीक थिए।

भविष्यसूचक दृष्टिले हेर्दा, दानिएल अध्याय ११ को पहिलो सन्धि-विवाह उत्तरका राजा र दक्षिणका राजाबीच भएको थियो, जसको उद्देश्य महान् अलेक्जेन्डरको साम्राज्यलाई पुनःस्थापित गर्न संघर्षरत ती दुई युद्धरत पक्षहरूबीचको वैरभाव अन्त्य गर्ने प्रयास गर्नु थियो। सेल्युसिडहरू र मिश्रका टोलेमीहरूबीच भएको त्यो पहिलो सन्धि-विवाह सेल्युसिड र टोलेमाइक राज्यहरूको अल्फा सन्धि-विवाह थियो, जसले तीही दुई शक्तिहरूबीचको ओमेगा सन्धि-विवाहको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्‍यो। अन्तिम वा ओमेगा सन्धि-विवाहमा, मिश्रको इतिहासकी अत्यन्त पहिलो वा अल्फा क्लियोपात्रा अन्तिम वा ओमेगा क्लियोपात्रासम्म पुग्ने भविष्यसूचक कडी बनिन्; जसको मार्क एन्टनीसँगको सम्बन्ध अक्टाभिया र मार्क एन्टनीको सम्बन्ध-विच्छेदको सन्दर्भ-बिन्दु बन्यो। त्यस सम्बन्ध-विच्छेदले पूर्वका मार्क एन्टनी र पश्चिमका अक्टाभियनबीच नविकृत वैरभावको संकेत गर्‍यो, जुन ईसा पूर्व ३१ मा एक्टियमको युद्धमा गएर अन्त्य भयो।

४० इ.पू. मा ब्रुन्डिसियमको सन्धि-विवाह पूर्व र पश्चिमबीचको संघर्षको अल्फा सन्धि-विवाह थियो, जसरी लाओदिकी र एन्टिओकस द्वितीय थियोको सन्धि-विवाह उत्तर र दक्षिणबीचको संघर्षको अल्फा थियो। ३१३ को सन्धि-विवाह मार्क एन्टनी र अक्टाभियाको अल्फा सन्धि-विवाहको ओमेगा थियो, जसरी प्टोल्मी पञ्चम र क्लियोपेट्रा प्रथम साइराको सन्धि-विवाह उत्तरी र दक्षिणी राज्यहरूको ओमेगा सन्धि-विवाह थियो। ३१३ को ओमेगा सन्धि-विवाहतर्फ डोन्याउने तीन सन्धि-विवाहहरू सबै परस्पर मेल खान्छन्, र मिलानको अधिदेशसँग सम्बन्धित भविष्यवाणीगत विशेषताहरूका निम्ति तीन साक्षी प्रदान गर्छन्। सँगसँगै, पूर्व, पश्चिम, उत्तर र दक्षिणका चार शाब्दिक सन्धि-विवाहहरू पोपसत्ताका दुई प्रतीकात्मक सन्धि-विवाहहरूसँग मेल खान्छन्।

४९६ मा, फ्राङ्कहरूको राजा क्लोभिसको विवाह क्लोटिल्डासँग भएको थियो। क्लोटिल्डा बर्गुण्डियन राजकुमारी थिइन्, बर्गण्डिका राजा चिल्पेरिक द्वितीयकी छोरी। उनका पिता र आमाको पारिवारिक सत्तासंघर्षमा हत्या भएपछि, ४९३ मा फ्राङ्कहरूको राजा क्लोभिस प्रथमसँग विवाह गराइएअघि उनी आफ्ना काकाको संरक्षणमा बस्थिन्। उनी क्याथोलिक थिइन्, अर्थात् उनी रोमी मण्डलीको निसियाई/रूढिवादी विश्वासमा अडिग थिइन्। यसले उनलाई त्यस समयका अन्य धेरै जर्मनिक राजपरिवारहरूबाट भिन्न बनायो, जो एरियन इसाईहरू थिए। उनकी आमा कारेटेना क्याथोलिक थिइन्, र क्लोटिल्डाको पालनपोषण पनि त्यही विश्वासमा भएको थियो। क्लोभिसलाई मूर्तिपूजा त्यागी क्याथोलिक बप्तिस्मा ग्रहण गर्न निरन्तर आग्रह गरिरहेकी कारणले उनी स्मरण गरिन्छिन्, र त्यसपश्चात् ४९६ मा भएको उनको धर्मपरिवर्तन फ्रान्सको प्रारम्भिक इतिहास तथा पश्चिमी तथाकथित ख्रीष्टियताको इतिहासका सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण घटनाहरूमध्ये एक हो।

क्लोभिसले प्रतिज्ञा गरे कि यदि उनले टोल्बियाकको युद्ध जिते भने, उनी क्लोटिल्डाको क्याथोलिक विश्वासमा परिवर्तन हुनेछन् र बप्तिस्मा लिनेछन्। आलेमन्नीहरूको राजा मारियो, तिनहरूको सेना तितरबितर भयो, र फ्राङ्कहरूले विजय प्राप्त गरे। विजयपछि क्लोटिल्डाले रेम्सका बिशप रेमिजियसद्वारा क्लोभिसलाई शिक्षा दिलाउने व्यवस्था गरिन्, र उनी बप्तिस्मा ग्रहण गरे (परम्परानुसार ईस्वी ४९६ को क्रिसमसको दिन), आफ्ना धेरै हजार योद्धाहरूसहित।

क्लोविस प्रयाङ्कहरूको राजा थियो, जुन आधुनिक सन्दर्भमा फ्रान्सको राजासँग समतुल्य हुन्छ। ऊ युरोपका राजाहरूमध्ये पहिलो भयो जसले अन्ततः आफ्नो मूर्तिपूजक धर्म त्यागेर क्याथोलिक धर्मतर्फ फर्कने थिए। यसै कारण क्लोविसलाई “क्याथोलिक चर्चको ज्येष्ठ पुत्र” मानिन्छ, र फ्रान्सलाई “क्याथोलिक चर्चकी ज्येष्ठ पुत्री” भनिन्छ। सन् 1980 मा, जब पोप जोन पॉल द्वितीयले फ्रान्सको भ्रमण गरे, उनले सोधे, “हे फ्रान्स, चर्चकी ज्येष्ठ पुत्री, के तिमी आफ्नो बप्तिस्माप्रति विश्वासी छौ?”

क्लोभिसको नाइसीन क्याथोलिकमतमा रूपान्तरणले प्रतीकात्मक विवाह-यात्राको आरम्भलाई चिह्नित गर्दछ, जसले ५३८ को प्रतीकात्मक सन्धि-विवाहतर्फ डोर्‍यायो। पृथ्वीका राजाहरूसित व्यभिचार गर्ने वेश्यास्त्रीसँग क्लोभिसबीच भएको प्रतीकात्मक सन्धि-विवाह दानियेल एघारका अधिल्ला चार सन्धि-विवाहहरूद्वारा प्रतिरूपित गरिएको थियो। क्लोभिस रोमी कलीसियालाई सैन्य तथा आर्थिक समर्थन प्रदान गर्ने पहिलो युरोपेली राजा थिए, र त्यसकारण क्लोभिस दानियेल एघारको इतिहासभित्र प्रतिनिधित्व गरिएका छन्।

अनि सेनाहरू उसको पक्षमा उभिनेछन्, र तिनीहरूले बलको पवित्रस्थानलाई अशुद्ध पार्नेछन्, र नित्य बलिदान हटाइदिनेछन्, अनि उजाड पार्ने घृणित वस्तु स्थापना गर्नेछन्। दानियल 11:31.

496 मा क्लोभिसले युरोपेली राजनीतिक संरचनाहरूले पापसी सत्तामा उदय हुँदै गर्दा त्यसलाई सहयोग गर्न “उभिन” थालेको आरम्भ सूचित गर्छ। यसले एक प्रतीकात्मक वैवाहिक जुलुसको आरम्भलाई सूचित गर्छ। पदका “भुजाहरू” ले “शक्तिको पवित्रस्थान” लाई पनि अपवित्र पार्नेछन्, जुन मूर्तिपूजक तथा पापल दुवै रोमका लागि रोम नगर नै हो।

दुईवटा पवित्रस्थानहरू

दानियेलको पुस्तकमा “पवित्रस्थान” भनेर अनुवाद गरिएका दुई भिन्न हिब्रू शब्दहरू छन्। हिब्रू शब्द ‘miqdash’ र ‘qodesh’ दुवैलाई “पवित्रस्थान” भनेर अनुवाद गरिन्छ, तर qodesh ले केवल पवित्र वस्तु वा संस्थालाई मात्र जनाउन सक्छ, जबकि miqdash ले प्रसङ्गानुसार पवित्र वा अपवित्र दुवै प्रकारको पवित्रस्थानलाई जनाउन सक्छ।

एकतीसौं पदमा रहेको “शक्तिको पवित्रस्थान” ‘मिक्षाश’ हो, र यसले रोमको शक्तिको पवित्रस्थानलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जुन मूर्तिपूजक तथा पोपीय—दुवै रोमका लागि—रोम सहर नै थियो। अक्टियमको युद्धदेखि, जब अक्टाभियनले साम्राज्यलाई एकीकृत गरे, दानिएल एघारको चौबीसौं पदको परिपूर्तिमा मूर्तिपूजक रोम तीन सय साठी वर्षसम्म (एक समय) अजेय रह्यो।

ऊ शान्तिपूर्वक प्रान्तका अति उर्वर स्थानहरूमाथिसमेत प्रवेश गर्नेछ; र उसले त्यस्तो कार्य गर्नेछ, जुन उसका पिताहरूले गरेका थिएनन्, न त उसका पुर्खाहरूले नै; उसले तिनीहरूका बीचमा लुट, माल, र धन-सम्पत्ति छरिदिनेछ; हो, उसले एक समयसम्म बलिया किल्लाहरूका विरुद्ध आफ्ना युक्तिहरू रच्नेछ। दानिएल ११:२४।

जब अन्यजातीय रोमले रोम नगरबाट शासन गर्थ्यो, तब त्यो अजेय थियो; तर जब कन्स्टान्टिनले सन् 330 मा राजधानी कन्स्टान्टिनोपलमा सारे, तब पद चौबीसको “समय” पूरा भयो। जब दानिएल सातका तीन सीडहरूमध्ये अन्तिम सीड (गोथहरू) नगरबाट हटाइए, तब सन् 538 मा बाइबलको भविष्यवाणीअनुसार पोपीय रोमले पाँचौँ राज्यको रूपमा सिंहासन ग्रहण गर्‍यो। गोथहरूले रोमलाई घेराबन्दी गरेका थिए, तर अन्ततः जस्टिनियनका सेनापति बेलिसारियसले नगरलाई सुरक्षित गरेपछि तिनीहरू पछि हटे। त्यसपछि रोमी मण्डलीले बाह्र सय साठी वर्षसम्म सर्वोच्च शासन गर्‍यो, जबसम्म सन् 1798 मा नेपोलियनले पोपलाई पदच्युत गराई निर्वासनमा पठाएन।

रोम, “शक्तिको पवित्रस्थान” “अपवित्र पारियो,” (अपवित्र पारियो भन्नाले ‘घाइते पारियो वा विघटित गरियो’ भन्ने अर्थमा), सहरको विरुद्ध जारी युद्धका “हातहरू” द्वारा, जसको प्रतिनिधित्व मुख्यतः प्रकाशको पुस्तकको अध्याय आठका पहिलो चार तुरहीहरूले गर्दछ।

४९६ सालदेखि त्यसपछि देखा परेको इतिहासले रोम सहरलाई अशुद्ध पारिएको देख्ने थियो, किनकि त्यो रोमी साम्राज्यको शक्ति र महिमाबाट रोमन क्याथोलिक साम्राज्यको शक्ति र महिमातर्फ रूपान्तरित भयो। ती बाहुहरूले,

उक्त खण्डमा “दैनिक” भन्ने शब्दद्वारा जनाइएको मूर्तिपूजक धर्मलाई, निकेन क्याथोलिक धर्म स्वीकार गर्दा हटाइदिने थिए।

वुइयेको युद्धमा, क्लोभिसले अलारिक द्वितीयअन्तर्गतका अरियन भिसिगोथहरूलाई पराजित गरी एक्विटेन आफ्नो अधीनमा लिए। यस विजयपश्चात्, 508 मा, पूर्विय सम्राट अनास्तासियुस प्रथमले (कन्स्टान्टिनोपलमा) भिसिगोथहरूमाथिको आफ्नो विजयका लागि क्लोभिसलाई सम्मानित गरे। ग्रेगरी अफ टुर्सका अनुसार, अनास्तासियुसले क्लोभिसलाई उनलाई कौंसुल बनाउने आधिकारिक कागजातहरू पठाए। टुर्समा, सन्त मार्टिनको गिरजाघरमा, क्लोभिसले बैजनी अङ्गरखा र ओढ्ने वस्त्र धारण गरे, आफ्नो शिरमा मुकुट राखे, बाहिर निस्केर घोडामा सवार भए, र भीडमाझ सुन र चाँदी छरिदिए। ग्रेगरी भन्छन् कि त्यस दिनदेखि उनलाई कौंसुलको रूपमा सम्बोधन गरियो, र रोमी सम्राटद्वारा क्लोभिस पश्चिममा एक वैध ख्रीष्टियन राजा हुन् भन्ने मान्यता प्रदान गरियो। अरियन भिसिगोथहरूलाई परास्त गरेको कारण उनलाई यो प्रतिफल दिइयो, जसको कन्स्टान्टिनोपलले पनि विरोध गरेको थियो। 508 त्यो वर्ष हो जब पूर्वका सम्राटले सार्वजनिक रूपमा क्याथोलिक फ्राङ्कीय राजालाई सम्मानित गरे—एकै दृश्यमा मण्डली, विजय, र रोमी वैधता। 508 त्यो वर्ष हो जब अरियन भिसिगोथहरूको शासन तोडेपछि फ्राङ्कीय क्याथोलिक राज्य गॉलमा प्रमुख क्याथोलिक शक्तिको रूपमा उभियो। क्लोभिस निकेन क्याथोलिकताका पक्षमा अरियन राज्यहरूको विरुद्ध युद्ध गर्ने पहिलो प्रमुख बर्बर राजा हुन्, र यसरी “मण्डलीकी जेठी छोरी” को रूपमा फ्रान्सेली भूमिकाको आदिरूप हुन्। क्लोभिसले 496 देखि 508 सम्मको अवधिको प्रतिनिधित्व गर्छन् र प्रतीकात्मक वैवाहिक सन्धिको अल्फा-प्रतीक हुन्। 508 देखि 538 सम्मका तीस वर्ष जस्टिनियनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्, जो त्यस जुलुसका ओमेगा-प्रतीक हुन्।

५३८ मा, “हातहरू” ले पृथ्वीको सिंहासनमा १२६० वर्षका लागि पोपसत्तालाई स्थापना गराए। ४९६ मा आरम्भ भएको विवाह-यात्राको समापनमा त्यही बेला प्रतीकात्मक सन्धि-विवाह सम्पन्न भयो। १७९८ मा, रोमका पोप र फ्रान्सका क्लोभिसबीच आरम्भ भएको त्यो सन्धि-विवाह रद्द गरियो, जब फ्रान्सका नेपोलियनले आफ्ना सेनापतिद्वारा पोपलाई बन्दी बनाइ पोपसत्तासँग सम्बन्धविच्छेद गरे।

अल्फा प्रतीकात्मक पोपसम्बन्धी सन्धि-विवाह, जसले सन् 496 मा आफ्नो विवाह-यात्रा आरम्भ गरेको थियो, सन् 538 को आइतबारको व्यवस्थामा पूर्णरूपले सम्पन्न भयो, र त्यसपछि सन् 1798 मा यो रद्द गरियो, ठीक त्यसरी नै जसरी दानिएल एघारका प्रत्येक अन्य सन्धि-विवाह रद्द गरिएका थिए। प्रकाशको पुस्तकले युरोपका राजाहरू र क्याथोलिक धर्मका पोपहरूबीचको पोपसम्बन्धी वैवाहिक सम्बन्धमा थप कुरा जोड्दछ, किनकि प्रकाश बाह्रको अजिङ्गर शैतान पनि हो र मूर्तिपूजक रोमका राजाहरू पनि हुन्।

“यसरी, जहाँ अजिङ्गरले मुख्य रूपमा शैतानको प्रतिनिधित्व गर्दछ, त्यहीं द्वितीयक अर्थमा यो मूर्तिपूजक रोमको प्रतीक पनि हो।” The Great Controversy, 439.

प्रकाशको पुस्तकमा यूहन्नाले हामीलाई ती तीन कुरा बताउँछन्, जुन राजाहरूले (अजिङ्गरले) क्याथोलिकतावादको समुद्री पशुलाई दिए।

मैले देखेको त्यो पशु चितुवाजस्तै थियो, र उसका खुट्टाहरू भालुको खुट्टाजस्ता थिए, र उसको मुख सिंहको मुखजस्तो थियो; अनि त्यस अजिङ्गरले उसलाई आफ्नो शक्ति, आफ्नो सिंहासन, र ठूलो अधिकार दियो। प्रकाश १३:२।

४९६ मा, युरोपका राजाहरूले आफ्नो सैनिक सामर्थ्य र आर्थिक समर्थनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिने आफ्नो “शक्ति” पापीय पशुलाई प्रदान गर्न थाले। उनीहरूले सन् ३३० मा आफ्नो साम्राज्यको राजधानी कन्स्टान्टिनोपलमा सारिसकेका थिए, जसका कारण रोम सहर पापीय अधिकारको “आसन” रह्यो। त्यसपछि “हतियारहरू” ले जस्टिनियनको आज्ञाद्वारा सन् ५३३ मा पापीय कलीसियालाई सबै कलीसियाहरूको शिरको रूपमा चिन्हित गरे। उक्त आज्ञामा पापतन्त्रले विधर्मी ठहराएकाहरूलाई सताउन तिनको सैनिक सामर्थ्य प्रयोग गर्ने कुरा पनि समावेश थियो,

यसरी तिनीहरूको नागरिक “अधिकार” पोपहरूको हातमा सुम्पियो।

युरोपका राजाहरू र पोपतन्त्रबीचको अल्फा-सन्धिगत विवाह ४९६ मा क्लोविसबाट आरम्भ भयो। ५०८ सम्म आइपुग्दा, राज्यको विधिसम्मत धर्म रहेको मूर्तिपूजकता परित्यक्त भई निकैनी क्याथोलिक धर्मलाई स्थान दिइयो। ५३३ मा, जस्टिनियनले पोपतन्त्रलाई सबै मण्डलीहरूको शिरको रूपमा पहिचान गरे, र तिनका-तिनका सिंहासनहरूको वैधानिक अधिकार पोपीय शक्तिको अधीनमा सुम्पिदिए।

अल्फा र ओमेगा आसन

३३० मा, रोम सहर रोमी मण्डलीका हातमा छोडियो, जहाँ उनी ख्रीष्टको दोस्रो आगमनमा आगोको तालमा नष्ट नभएसम्म विराजमान रहनेछिन्। ५३८ मा, उनी पुनः औपचारिक रूपमा पापीय सिंहासनमा विराजमान गराइन्, यसरी ३३० देखि ५३८ सम्मको इतिहासलाई एक भविष्यसूचक अवधिका रूपमा चिनाउँदै, जो एक अल्फा आसनबाट आरम्भ हुन्छ र एक ओमेगा आसनमा अन्त्य हुन्छ। यस अवधिले बाइबलको भविष्यवाणीको चौथो राज्य (Pergamos) को अन्त्यलाई एक क्रमिक पतनको रूपमा प्रतिनिधित्व गर्दछ, जो ३३० मा आरम्भ भई Thyatira को आगमनसँगै ५३८ मा समाप्त हुन्छ। ५३८ पछि पनि पश्चिमी र पूर्वी दुवै रोमको मन्द विघटन जारी रह्यो, तर यो अवधि ३३० मा रोम सहरलाई प्रतिनिधित्व गर्ने आसन पापसीलाई दिइनुबाट आरम्भ भयो, र ५३८ मा उक्त आसन केवल सहरमाथिको सिंहासन मात्र नभई, त्यस सहरद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको राज्यामाथिको पनि सिंहासन बन्यो।

३३० देखि ५३८ सम्मको अवधि एउटा विशिष्ट भविष्यवाणीपरक कालावधि हो, जसले पोपसत्ताको सशक्तीकरणका ‘आठ’ वटा मार्गचिन्हहरूलाई परिभाषित गर्दछ। ती आठ चरणहरू चाँडै आउन लागिरहेको आइतबारको व्यवस्थामा पोपसत्ताको प्राणघातक घाउ निको पारिने घटनामा पुनः दोहोरिन्छन्।

आठ चरणहरूमध्ये पहिलो चरण रोम सहरलाई पापसीय शक्तिलाई दिनु थियो, र आठौँ चरण बाइबलीय भविष्यवाणीको पाँचौँ राज्यको सिंहासनको रूपमा त्यस सहरलाई दिनु थियो। यसले ५३८ लाई आसनको रूपमा, र ‘आठौँ चरण, अर्थात् अघिल्ला सात चरणहरूमध्येबाट उत्पन्न भएको’ भनेर पहिचान गर्दछ। पहिलो चरण आसन दिनु थियो र आठौँ चरण पनि आसन दिनु थियो; यसरी, ३३० को पहिलो चरण अल्फा हो र ५३८ ओमेगा हो। दुईवटा आसनहरू, हटाइएका तीन सिङहरू, हटाइएका दैनिक, क्लोभिसको धर्मपरिवर्तन, र जस्टिनियनको आदेश—यी सबै मिलेर कूल आठ चरणहरू बन्छन्, जसले विवाह-यात्रालाई, र अन्ततः विवाहलाई नै, पहिचान गर्दछ।

१७९८ मा, ५३८ मा पोपसत्तालाई सिंहासनमा बसाल्ने, दस युरोपेली राजाहरूको प्रतिनिधित्व गर्ने शक्ति फ्रान्सले, त्यही सिंहासनबाट पोपसत्तालाई हटायो। ५३८ देखि १७९८ सम्मको इतिहासमा प्रतिनिधित्व गरिएको अल्फा-सन्धि-विवाहले प्रकाशको पुस्तक सत्रको पोपसत्तात्मक शक्तिको दस राजाहरूसँग हुने ओमेगा-सन्धि-विवाहको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ। ४९६ देखि ५३८ सम्मको विवाह-यात्राले आठ चरणहरूको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ, जो संयुक्त राज्य अमेरिकाका अन्तिम आठ राष्ट्रपतिहरूसँग समरेखित छन्। क्लोभिस र फ्रान्स दस युरोपेली राजाहरूका प्रतीक हुन्। तिनीहरूले संयुक्त राज्य अमेरिकाको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जो चाँडै आउन लागेको आइतबारको कानूनमा प्रकाशको पुस्तक सत्रका दस राजाहरूमध्ये प्रमुख राजा बन्नेछ।

दानियेल अध्याय एघारका अघिल्ला पाँच सन्धि-विवाहहरू उत्तरकालको छैटौँ तथा अन्तिम सन्धि-विवाहसँग मेल खान्छन्। उत्तर र दक्षिणका अल्फा तथा ओमेगा सन्धि-विवाहहरूले दक्षिणबाट आउने दुलहीलाई अल्फाको रूपमा पहिचान गराउँछन्, र ओमेगा उत्तरबाट आउने दुलही हो। मूर्तिपूजक रोमका सन्धि-विवाहहरूमा, पूर्वकी अल्फा-दुलही पश्चिमलाई दिइयो, र ३१३ को ओमेगा पश्चिमकी दुलही थिई। ती चार विवाहहरू पहिलो क्लियोपेट्रा र अन्तिम क्लियोपेट्राद्वारा भविष्यवाणीगत रूपमा एकसाथ जोडिएका छन्। पोपतन्त्रात्मक रोमको प्रतीकात्मक सन्धि-विवाहले दुलहालाई दस राजाहरूको एउटा भविष्यवाणीगत महासंघको प्रमुख राजाको रूपमा प्रस्तुत गर्‍यो, जो आफ्नी दुलही—रोमकी राती स्त्री—सँग एकत्रित भएको थियो। सम्बन्धविच्छेद १७९८ मा ती दस राजाहरूका प्रमुख राजाद्वारा कार्यान्वित गरियो।

३१३ को सन्धि-विवाहले संयुक्त राज्य अमेरिकासँगको पोपतन्त्रको शक्तिको अन्तिम सन्धि-विवाहलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ—प्रकाश १७ का दस राजाहरूमध्ये प्रमुख राजा; दुई सिङ्ग भएको यस्तो शक्ति, जसको प्रतिरूप फ्रान्सको दुई सिङ्ग भएको शक्तिद्वारा देखाइन्छ। ४९६ मा क्लोभिसबाट आरम्भ भएको इतिहास, जसले अन्ततः ५३३ मा जस्टिनियनको आदेश र ५३८ मा पोपतन्त्रको सिंहासनारोहणतर्फ डोर्न्यायो, १९८९ देखि आइतबारको व्यवस्थासम्मको इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

हामी यी कुराहरूलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।